

kunne gå ind sammen med slagteriarbejderne og de økologiske bønder og se på, hvordan man kunne få et godt lokalt slagteri, som også kunne være med til at udvikle arbejdspladser osv. Og det har vi svært ved at se er muligt inden for de rammer, der er lagt med den her begrænsning på regionerne.

Det, man nærmest lægger op til, som vi også kan høre i debatten i dag, er, at det, man forestiller sig, er, at vi får en sygehusbestyrelse, som er direkte valgt, og så får de lov at lave et par enkelte ting ved siden af. De får ikke ret til at udskrive skatter, men får en meget indirekte måde at få penge på, og det, der bekymrer os meget, er, hvor demokratiet bliver af i det her.

Det er jo ikke nok, at man kan stemme på en bestyrelse til sygehusene, hvis det, man ønsker, er en demokratisk styring af sundhedsvæsenet. Der hører mere med i et demokrati end bare, at man kan stemme på en bestyrelse. Der hører også med, at man f.eks. har offentlighed omkring, hvordan pengene bliver bevilget til det her område. Og som det fremgik af debatten tidligere, er de virkelig spændende debatter i kontaktudvalget mellem regionen og kommunerne, og der bliver der ikke offentlighed, der får borgerne ikke mulighed for at følge debatten og finde ud af, hvad det egentlig er, der er argumentet fra kommunernes side for, om man bevilger flere penge eller ej.

Der bliver også store problemer i forhold til, hvem det er, man skal stille til ansvar, hvis man mener, at udviklingen går den forkerte vej. Er det regionspolitikerne? Er det kommunalpolitikkerne i ens egen kommune? Eller er det måske kommunalpolitikkerne i nabokommunen, som ikke har villet bevilge penge? Eller er det folketingspolitikerne? Det bliver meget uklart, hvor ansvaret egentlig ligger henne.

Dertil kommer så, at selv om det skulle være, at alle kommunerne er enige om, at de gerne vil give penge til mere udvikling, hvad enten det er på sundhedsområdet eller socialområdet, så kan ministeren alligevel gå ind og nægte og sige: Det kan godt være, at kommunerne her er enige om, at der skal gives penge, men det er jeg imod, så I får ikke lov til at udvikle jer her.

Det er svært at se, hvor demokratiet bliver af i den model. Vi har jo set med den konstruktion, man har i hovedstadsområdet i dag med HUR og H:S, at den måde, det foregår på, ikke er hverken gennemskueligt eller demokratisk, og det er svært at forstå, at man så vælger, at det skal foregå i større omfang over hele landet.

Så er der hele spørgsmålet om pengene fra kommunerne, hver gang en borger skal bruge sundhedsvæsenet. Vi har fået at vide, at der ikke skal udskrives en regning hver gang. Det er svært at se, hvad der så skal ske, og hvordan kommunerne ud fra den samlede regning skal få et overblik over, hvor regningerne kommer fra. Men selv om vi så tager for gode varer, at kommunerne får sådan en oversigt på en eller anden måde og skal lave et forebyggende arbejde, hvordan er det så, det skal virke i praksis?

KL 18.50

Vi kunne tidligere i debatten forstå, at det f.eks. kunne være med hensyn til fedme. Så tænker man sig lidt om, og så tænker man, at en kommune jo f.eks. kan forebygge fedme ved at sikre god mad i børnehaverne, lære børnene, hvad god kost er, og hvordan den sikres.

Men hvis forældrene samtidig har lyttet til andre dele af regeringens politik og deres børn derfor ikke går i børnehaverne i kommunen, men går i de nye profitbørnehaver rundt omkring på de virksomheder, hvor forældrene arbejder, hvordan er det så, at kommunen ved at lave det forebyggende arbejde i børnehaven skal sikre sig mod, at børnene får fedmeproblemer, som koster i sundhedsvæsenet og dermed i kommunekassen?

Det er svært at se, hvordan man egentlig forestiller sig, at hele den her kæmpereform samlet skal virke. Samtidig ligger der så også, som flere andre har været inde på, en voldsom centralisering med de mange ministerbemyndigelser og hele den økonomiske styring osv.

Og der er hele den besynderlige fordeling af midlerne mellem regionerne, hvor det er svært at se begrundelsen for, at hovedstadsområdet skal mangle 0,5 mia. kr., men jeg kunne forstå på det, som den konservative ordfører sagde tidligere, at det er, fordi man egentlig har tænkt sig, at alle specialerne på Rigshospitalet skal spredes ud over landet. Så måske er ideen, at det så ikke længere er nødvendigt at bruge 0,5 mia. kr. på Rigshospitalet, og så kan pengene på den måde spares.

Så er der hele spørgsmålet om de sociale institutioner, hvor vi ikke har kunnet få svar på, hvor pengene skal komme fra, hvis nu der er tomme pladser på institutionerne og regionen ikke bare kan hæve skatterne for at få pengene ind. Skal institutionerne lukkes, eller hvad forestiller man sig der skal ske? Det er ret afgørende at få et svar på det for de mange, der er fuldstændig afhængige af institutionerne, men det har vi ikke kun-